

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/117/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212858
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120212858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: Q. C., G.. X.XX.XXXX, K. M. X, XXX XX O., zastúpený: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie 2.092,67 Eur s príslušenstvom takto:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2.092,67 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresného súdu Prešov dňa 10.11.2020 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.092,67 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 19Csp/112/2018 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bol žalobca ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/112/2018, zo dňa 14.1.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.3.2020 (ďalej len Základné konanie). Ako spotrebiteľ si žalobca uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v Základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalovaný na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.2.2014 (ďalej len Úverová zmluva) mal poskytnúť úver žalobcovi vo výške 1.500 Eur, v skutočnosti mi bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 Eur, keďže žalovaný si zo sumy úveru odrátal sumu 215,75 Eur, predstavujúcu poplatok za odklad splátok. Žalovaný listom, zo dňa 12.1.2015 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy v celkovej výške 2.653,59 Eur. Keďže v tom čase žalobca žalovanému na Úverovú zmluvu zaplatil 723,33 Eur, mal žalovaný nárok na zrážky zo mzdy len vo výške 560,92 Eur, teda do splatenia sumy 1.284,25 Eur, čo bola výška poskytnutého úveru, keďže žalobca má za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkov. Keďže žalobca je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadostučinenie požaduje žalobca vo výške 2.092,67 Eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn.

19Csp/112/2018, zo dňa 14.1.2020 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie, ani rozširovať, ani zužovať.

3. Žalobca k žalobe pripojil nasledujúce listiny: Rozsudok OS Prešov, sp. zn. 19Csp/ 112/2018-73, zo dňa 14.1.2020, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku OS Prešov, sp. zn. 192Csp/ 112/2018.

4. Konaní súd vydal platobný rozkaz zo dňa 11.2.2021, proti, ktorému včas podal odpor žalovaný, a to podaním doručeným súdu 8.3.2021, zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.2.2014, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 12.1.2015.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 13.12.2020, v ktorom uviedol, že: žalovaný popiera splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. V rozhodnutí vydanom v konaní pod sp. zn. 19Csp/112/2018 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy na základe záveru o neplatnosti tohto právneho úkonu z dôvodu nedostatku slobodnej vôle (§ 37 Občianskeho zákonníka). Uvedené zákonné ustanovenie nie je zaradené medzi ustanovenia na ochranu spotrebiteľa; ide o ustanovenie zaradené medzi všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka práce. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia a v sume, ktorú žalobca na základe podanej žaloby požaduje. Žalobca ani neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorou by uplatňovaný nárok odôvodnil. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v súvislosti s podanou žalobou. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.: Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní). Z podstaty finančného zadosťučinenia, ktoré je v civilnom práve používané na viacerých miestach vyplýva, že ide o satisfakciu za imateriálnu ujmu. Žiadnu inú funkciu mu právna úprava nepriznáva. Všeobecne teda primerané finančné zadosťučinenie znamená odčinenie nemajetkovej ujmy (buď v peniazoch, alebo aj nepeňažnou formou). Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové dôvody odôvodňujúce požadovanie nároku v sume 2.092,67 Eur. Zadosťučinenie“ je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formu náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobcom požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia (porov. príloha k zákonu č. 437/2004 Z.z., ak zohľadníme hodnotu jedného bodu napr. v roku 2020 v sume 21,84 Eur). Týmto prímerom poukazujeme na to, že požiadavka žalobcu, ak by bola oprávnená, je zjavne neprimeranou. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalovaný navrhuje, aby súd po prejednaní veci podanú žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne priznal žalovanému nárok náhradu trov právneho zastúpenia v konaní v celkovej výške 244,58 Eur vrátane DPH (2 úkony právnej služby -

prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k žalobe á 109,55 Eur vrátane DPH /91,29 Eur + 20% DPH/, 2x režijný paušál 12,74 Eur vrátane DPH /10,62 Eur + 20% DPH/.

6. Súd uznal uznesením z 30.12.2020 vyzval žalobcu, aby sa k podaniu vyjadril, avšak tento svoje právo nevyužil.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.11.2021, na ktoré riadne predvolal právneho zástupcu žalobcu aj právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil.. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol: že žalobca trvá na podanej žalobe a vyjadreniach tam uvedených dôvodov, navrhuje žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili účastníci konania. Dokazovanie vykonal žalobou, rozhodnutiami všeobecných súdov označených stranami, vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalším spisovým materiálom.

9. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

10. Dňa 25.2.2014 uzatvorili žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXX XXXX. So žiadosťou o vykonávaní zrážok zo mzdy zo dňa 12.1.2015 požiadal žalovaný zamestnávateľa Obal - Servis a.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu v celkovom dlhu 2.653,50 Eur.

11. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 19Csp/ 112/2018 zo dňa 14.1.2020 v právnej veci žalobcu Q. C. proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. súd vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zdržať z sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) číslo XXXXXXXXXXXX z 25.2.2014 k zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX z 25.1.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.3.2020 a vykonateľnosť 19.3.2020.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. 17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

22. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľským právnym vzťahom, v ktorom bola rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp.zn. 19Csp/112/2018 právoplatne uložená povinnosť žalovanému zdržať sa použitia ustanovení o zrážkach zo mzdy ako dôsledok procesnej aktivity žalobcu v konaní.

23. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č.250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

24. Vo veci 19Csp /112/2018 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal uloženia povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) k zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobcu a to potom, čo žalovaný reálne požiadal o zrážky zo mzdy zamestnávateľa žalobcu, čím priamo ohrozil príjem z

vykonávanej práce žalobcu, čím vo výhodnejšom postavení veriteľa vymáhal pohľadávku bez ingerencie súdu. Vo vzťahu uloženíu povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy žalobca mal v konaní úspech. Ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 10.11.2020 teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

25. Žalobca si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo strany žalovaného.

26. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobca bez akýchkoľvek pochybností došlo. Vo vyššie uvedenom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, čo predstavuje bezprostredný zásah do finančnej situácie žalobcu bez ingerencie súdu a bez možnosti namietať vymáhanú výšku pohľadávky. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov základnom konaní, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Samotná žaloba v základnom konaní, ktorej predchádzalo rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré bol žalobca nútený podať na ochranu svojich práv bola jediným a naliehavým prostriedkom, ktorým žalobca mohol ochrániť svoj príjem, pred neoprávneným a bezprostredným zásahom žalovaného. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý do zmluvy (resp. obchodných podmienok) naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky.

27. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 2.092,67 Eur. Táto čiastka zodpovedá rozdielu medzi sumou 2.653,50 Eur v rámci ktorej žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy a sumy 560,92 Eur, o ktorej žalobca v samotnej žalobe uviedol, že bola vo vzťahu k žalovanému dôvodným nárokom. Takto priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 2.092,67 Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, jej výška odráža naliehavosť situácie v negatívnom slova zmysle (bezprostredný zásah do príjmu žalobcu z práce, ktorým zabezpečoval svoju obživu, resp. obživu svojej rodiny a to bez právneho dôvodu a v pomerne vysokej hodnote), ktorú žalovaný žiadosťou adresovanou zamestnávateľovi žalobcu vyvolal a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní a vymáhaní úverovej zmluvy závadne konal.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.